

Pellizzar. n. 40. Guttier. præf. lib. 3. q. 1. n. 5. Anaf. German. de laor. immunit. lib. 3. c. 16. n. 21. Barboli. d. c. 3. n. 155. cum seqq. Bobadill. lib. 2. c. 154. Guazzin. c. 31. n. 3. Lorter. de re benefic. lib. 1. q. 13. n. 96. Dian. part. 4. tral. 1. resol. 49. Delbene dub. 41. ubi plures alii. Quod intelligas primative quoad Judices sacerulares, imo post Gregorianam constitutionem solum spectat ad Episcopum cognitio super immunitate, ibi: *Nisi cognitio prius per Episcopum, vel ab eo disputatum, an delinquentes verē crimina excepta commiserint, licet Judicem sacerularem etiam competentem esse opinentur Pereir. de manu Reg. p. 2. c. 16. n. 12. Paz. d. §. 3. n. 8. & alii apud German. Dian. & Delbene.* Apud nos de hujusmodi causis cognoscitur in supremis Regiis tribunibus, ad quæ per viam violentiae adversus sententias Ecclesiasticorum deferruntur, de quo D. Salgad. de protest. Reg. Covall. de cognit. per viam violen. & proxim. tradit. Paz. n. 182. 183.

238 Secundò dubitatur, quis potest concedere facultatem evelendi reos ab Ecclesia, qui de jure gaude-re debent immunitate? Quod Pontifici duntaxat permisum esse, resolvendum est, Guazzin. c. 31. n. 1. Decian. lib. 6. c. 27. n. 4. Delbene dub. 26. n. 5.

Tertiò dubitatur, quid juris, si delinquens affir-met, se à loco sacro contractum, satellites verō ne-gent? Respondent, satellitibus non esse credendum, Dec. d. lib. 6. c. 29. n. 10. Guaz. c. 37. n. 78. Mar. Ital. lib. 1. c. 6 § 2. n. 98. Farin. de immunit. c. 2. n. 54. Tusch. tit. E. conclus. 10. n. 17. Sed oppositum probat Baiard. ad Clar. d. q. 30. num. 24. Placer alius hoc arbitrio Judicis decernendum, inspecta qualitate satellitum, aliisque circumstantiis, ut Bonacini. d. punct. 16. §. 3. n. 15. Peregr. de immunit. c. 15. n. 16. consentit. Menoc. de arbitri. lib. 2. cas. 112. à n. 8. qui genera-liter docet, Judicis arbitrio relinquunt, an nuncio in pertinentibus ad ejus officium credendum sit. Sed in praxi observatur Baiardi sententia.

Quarto dubitatur num Oratoria immunitate 239 gaudeant? & quando auctoritate Episcopi con-structa sunt, & immunitatem habent: fecus si absque ea facta sint, Delbene dub. 9. scilicet 12. ubi plurimi. Farin. de immunit. c. 17. n. 267. Suar. sup. c. 9. n. 10. Clar. d. q. 30. n. 7. Guazzin. c. 37. n. 30. Pellizar. n. 5. Aliud di-cendum videtur de cancellis, qui affixi sunt intus parietibus Ecclesiæ vulgo Tribunas, nam cum intra locum sacram sint, licet privatis domibus adhaerant, qui in illis extiterit, extrahi nequibit; ut col-ligitur ex dictis *suprà*, n. 39. cum seqq.

Quinto dubitatur de confugientibus ad palatio supremorum Principum: quos tuto esse compet-
tum est; Petr. Greg. n. 16. ubi exempla referri. Del-
bene scilicet 15. n. 2. ver. Hinc sequitur, Sanch. con. mor.
tom. 2. lib. 6. c. 1. dub. 7. n. 2. in fin. Curt. Philip. tom. 1.
part. 3. §. 12. n. 4. Paz. d. §. 3. n. 52. Bobad. ubi proximè,
n. 13. Eodem privilegio præfulgent domus Legato-
rum, five Oratorum qui supremos Principes repre-
sentant. Delbene *suprà*, Bobadill. n. 11. Cur. Philip.
n. 5. Quæ immunitas, cum sit profana, potest per
Principem sacerularem non recognoscere? Superio-
rem, privatorum domibus concedi; Dec. d. lib. 6.
c. 25. n. 16. Bobadill. ubi proximè, Guaz. c. 37. n. 27.

Sextò dubitatur, an Judex, qui non legitimè reum ab Ecclesia evellit, teneat illum eidem Ec-
clesiar. restituere; vel sat is sit, si alteri cui libet red-
datur delinquens? Et affirmativè respondendum
est satisfacere, reum constitudo in quocunque lo-
co sacro, nisi ejus vel Ecclesiæ spoliatae interfit,
quod restitutio eidem loco fiat; de quo Farin. de
immunit. c. 2. n. 48. Delbene dub. 33. à n. 12. Bo-
nacini. in summ. tom. 2. disp. 3. q. 7. punct. 3. n. 14.
Bobadill. d. c. 14. n. 98. Dian. part. 6. tral. 1. re-
sol. 27. quorum aliqui afferunt, restitucionem fieri
posse Episcopo, vel ejus Vicario, qui Ecclesiam
repræsentat; Delbene, & Dian. *suprà*.

INDEX LOCUPLETISSIMUS OMNIUM, QUÆ IN HOC OPERE CONTINENTUR.

Primus Numerus Librum, Secundus Caput, Tertius marginalem numerum indicat.

A

ABBAS non exemptus nequit bona im-mobilia, vel mobilia pretiosa aliena-re absque Episcopi consensu, lib. 2. c.

3. n. 46.

Exemptus etiam prohibetur alienare ea bona sine
afflenti Pontificis, ubi recepta est *extravag.*
Ambitiosè, ibid. n. 48.

Abbas quos, & quibus Ordines Ecclesiasticos con-
ferat, lib. 1. c. 10. 36. cum seqq.

Abbas an possit Religiosos in obſides dare, lib. 2.
c. 1. n. 11.

Abigei pro primo delicto capitulis poenas sustinent,
lib. 2. c. 1. n. 74.

Absolvendi Sacramentaliter potestas in articulo
mortis competit cuilibet Sacerdoti de jure
Ecclesiastico tantum, lib. 1. c. 10. 44.

Absolvere à peccatis mortalibus jam anteà ritè
confessis quilibet Sacerdos, etiam hæreticus;
vel degradatus potest, ibid. n. 45.

Absolutus fener in judicio, iterum vexandus non
est, lib. 2. 102.

Legitime absolutus innocens presumitur, ibid.

Absolutus ab observatione judicii denudò accusari
potest, ibid. n. 8.

Absolutus ab objectis ad ejus electionem irritan-
dam, nequit super eisdem amplius molestari,
num. 5.

Idem est de absoluto ab actione populari, ibid.

Absolutus à crimine per dispensationem de eo ac-
cusari non potest, ibid. n. 18.

Secus est si sacramentaliter absolvatur, n. 21. 22.

Absolutus à Judice procedente per viam inquisi-
tionis accusari de eodem delicto nequit, ibid.

n. 26.

Aliud erit si crimen per exceptionem sit objectum,
n. 27. Limitatur, n. 28.

Absolutus ob juramentum à se præstatum, iterum
accusari de eodem scelere prohibetur, ibid. n.

33.

Abstractione uti licet, tam in judicio, quam extra,
quoties adegit justa causa celandi veritatem, lib.

1. c. 20.

Abstractione uti licet, tam in judicio, quam extra,
quoties adegit justa causa celandi veritatem,
lib. 1. c. 20.

Abstractione non excusat perjurium, si causa justa
deficiat ad non detegendam veritatem, ibid.

num. 45.

Accusatore non probante, quomodo reus sit absolu-

vendus, lib. 1. c. 1. n. 27.

Accusatus vel denunciarus de crimine, ad Ecclesia-

Faria addit. ad Covar. Tom. I.

Ricam dignitatem eligi prohibetur, lib. 1. c. 16. 70.

Fallit, si notoriè sit innocens, ibidem.

Accusatus quibus de causis absolvitur, lib. 2. 10. 6.

Accusationem repeteret quandiu licet, ibid. n. 5.

potest suscitari ab eodem, cum reus absolvitur
ab observatione judicii, num. 10. Repe-
ti permittrit, quoties prævaricatio proba-
tur, & si definitur, quis absolutus sit? num.
11. Eam repetit propriam prosequens in-
juriam, & quæ ad id requirantur, usque
ad num. 14.

Accusatio de eodem facto reperitur si ex eo plura
delicta oriantur, & super alio ad judicium reus
trahatur, quam de quo judicatum est; fecus si
unum sit delictum, et si qualitas aggravans
fuerit in priori accusatione omessa, ibid. nu-
83.

Actio furti pro re minima non datur, lib. 1. c. 3. 76.

Neque de dolo, ibid. n. 87.

Sine actione in judicio nullus auditur, lib. 1. c. 6. 6.

Actio personalis non transit ad successorem singu-
larem, lib. 1. c. 8. 3.

Redhibitoria competit, cum res empta non placet,
lib. 1. c. 9. n. 2.

Personalis an praescribatur cum mala fide debito-
ris, ibid. n. 14.

Quæ actions dentur pro legato, remissive, ibid
num. 27.

Incipiunt ab adita hæreditate, ibid. num. 32.

Actio antequam nascatur, tempore perire non po-
test, ibid. n. 33.

Actio an queratur de jure communi alteri per al-
terum ex obligationibus, que re contrahun-
tur, lib. 1. c. 14. 7.

De jure Regio actio indistinctè alteri per alterum
acquiritur, ibid. n. 9.

Requiritur tamen ad agendum, absque cessione ra-
tihabito, ibid. n. 43.

Actio absque cessione quando alteri per alterum
queratur, remissive, ibid. n. 49.

Actio in rem contra non possidentem exerceri non
potest, lib. 1. c. 16. 56.

Potest contra detentorem rei, ibid. n. 57.

Actiones confessoriae, & negotiorum quibus den-
tur, ibid. n. 59.

Utrum competant pro aliis juribus præter servitu-
tes? ibid.

Actio personalis non sequitur successorem singula-
rem, lib. 2. c. 2. n. 3.

Actio realis rem comitatur quocumque vadat, lib.
2. c. 2. 4.

Redhibitoria quæ est, & pro quibus rebus conce-
datur, lib. 7. c. 3. 77.

Sine actione nemo in judicio auditur, n. 79.

M m 2. Actio

INDEX.

Actio personalis datur ex l. 2. C. de resc. vend. n. 81.
 Non transit in singularem successorem, nu. 82. 83.
 Nec datur singulari successori, n. 86.
 Actio personalis absque cessione singulari successori non competit, et si detur ratione rei in quam succedit, n. 86.
 Actio civilis quando criminali accusationi praedicit, lib. 2. 10. 17.
 Actio civilis injuriarum criminali praedicat, & è contra, n. 78.
 Actionem per testatorem remitti, vel jubere hæredi, ut remittat, idem est, lib. 2. 14. 25.
 Actio personalis ad hæredes transit, lib. 2. 15. 3.
 Actore non probante, qualiter reus sit absolvendus, lib. 1. c. 1. n. 28.
 Actor, qui ad judicium trahitur invitus, reus potius censetur, lib. 1. 18. 21.
 Actor forum rei sequi tenetur ibid. n. 35.
 Inter actus directè, vel indirectè ad mortem tendentes differentia, lib. 1. 2. 56.
 Actum directò ad mortem propriam tendentem, nemo nisi ex divina revelatione potest exercere, ibid. n. 58.
 Actus in dubio præsumitur licet gestus, lib. 1. 7. 70.
 Simulatus juramento non confirmatur; ibid. n. 81.
 Simulatus non creditur, nisi subsit causa simulandi, ibid. n. 84.
 Actus non debet ultrà, vel contra agentis intentiōnem operari, lib. 1. 9. 47.
 Actus natura non immutatur per dispositionem, quæ respicit exequitionem, lib. 1. 14. 51.
 Ex actibus mere voluntariis non inducitur obligatio, lib. 1. 17. 40.
 Fallit favore Ecclesiæ in oblationibus, ibid. n. 41.
 Actus nullus ob gratiam alicuius, de ejusdem consensu potest subsistere, lib. 1. 20. 17.
 Actus contra legis formam nullus est, ibid. n. 63.
 Ex actu quem impugnat aliquis, commodum sentire non debet, lib. 2. c. 3. 80.
 Actus non est ultra intentionem agentium operatur, lib. 2. 4. 34. & c. 10. n. 48. ejusd. lib.
 Actus quilibet solemniter factus creditur, lib. 2. 13. 21.
 Actus qui non valet, ut sit, quando ut valere potest, sustineatur, lib. 2. 16. 45.
 De actus cuiusque natura censentur, quæ consueverunt in eo intervenire, lib. 2. 17. 81.
 Actus qui gratis licet sit, ob pecuniam factus punitibilis efficitur, lib. 2. 20. 103.
 Ab additione hæreditatis juxta jus commune omnia, quæ in testamento disponuntur, pendent, lib. 1. 15. 70.
 Administrator an exequitivè possit conveniri ante redditus rationes, lib. 2. c. 14. n. 13.
 Administrator quibus de causis domino teneatur, lib. 2. 14. 1.
 Si ei reliqui remittantur, debet, quæ penes se extant, restituere, n. 3.
 Administratōrem alieni patrimonii habens potest sine speciali mandato restitutionem in integrum postulare, lib. 1. 6. 58.
 Administratio quæ à lege defertur, libera intelligitur, ibid. n. 59.
 Eam qui habet de calunnia jurare valet, ibid.
 Adoptivi non incurrit pœnas ob patris delicta, lib. 2. 8. 52. Non sunt propriè filii, lib. 2. 18. 17.
 Adulterio roties peccati, quoties alienam uxorem cognoscit, secus fur rem furtivam contractans, lib. 2. cap. 10. n. 108. & 109.
 Adultera quandiu nupta est, nequit accusari, si adulterio absolvatur, lib. 2. 10. 4.

Advocatis quando licet, pro causarum patrocinio cavillationibus uti, lib. 1. 2. 1.
 Advocatus palinodiam canere non cogitur, lib. 1. 11. 30.
 Affectus in delictis quando puniatur, quamvis non sequatur effectus, lib. 1. 5. 30.
 Affinis admittitur in judicio sine mandato, lib. 1. 6. 39.
 Agens rei vindicatione an videatur fateri penes adversarium esse possessionem, lib. 1. 16. 50.
 Non videtur suæ possessionis renunciare, ibid. n. 57.
 Agere in judicio, nemo cogitur, lib. 1. 18. 3.
 Agens ex l. diffamari, quoad primam petitionem actor quoad reliqua reus habetur, ibid. n. 17.
 Agens ex causa intestati non cogitur probare defunctum testamentum condidisse, lib. 2. c. 6. n. 27. & 31.
 Quid si fama sit, quod testatus deceperit, n. 32.
 Alienatio rei Ecclesiastice, non servatis juris solemnitatibus, ipso jure nulla est, lib. 1. 3. 50.
 Alienum, invito domino, retinere peccatum est, lib. 1. c. 2. n. 25.
 Alienare prohibitus contrahendo, nec delinquendo dominium transferre potest, lib. 2. 8. 98.
 Alienatio rerum Ecclesiæ absque juris solemnizatione nulla est, lib. 2. 16. 2.
 Alienationis verbum quando locationem ad longum tempus comprehendat, n. 21.
 Alienatione prohibita constitui hypotheca non potest, n. 71. 73.
 Alienationis verbum dominii translationem importat, num. 72.
 Alienatio bonorum Ecclesiæ, quibus de causis permissa sit, n. 80. Quis ordo in ea servetur, n. 82.
 Alienare Reliquias Sanctorum quando licet, n. 32.
 Ad alienationem bonorum Ecclesiæ, quæ solemnitas desideretur, lib. 2. 17. 4. cum seqq.
 Affensus Pontificis omnes defectus solemnitatum supplet si absolute prestetur, n. 16. 17.
 Solemnitates juris civilis non requiruntur, n. 18.
 Cum absque solemnitate licet bona Ecclesiæ alienari, n. 19. cum seqq.
 Authoritas superioris in hac alienatione quomodo adhibenda, & à quo praestanda, n. 30. 31.
 Ad validitatem alienationis bonorum Ecclesiæ concurre debent causa, & solemnitas, n. 16. & 32.
 Defectus cause irritat jure contractum etiam solemnem, n. 34. Quid si causa justa falso putabatur, n. 36.
 Alienatio si solemniter facta probetur, justa causa interveniente presumitur, n. 16. & 37. Si solemnitas non interveniret, & causa creditur defecisse, n. 38.
 Alienatio rei Ecclesiastice pro ære alieno solvendo facta ut teneat, quæ sunt ab emptore probanda, n. 16. 39. & 40.
 Alimentorum diutina exhibitio quando probet numerationem dotis, lib. 1. 7. 106.
 Quanto tempore sint alimenta praestanda, ut dicatur, diutina exhibitio, ibidem.
 Ambiguitas vitiat dispositionem, lib. 1. 13. 26.
 In ambiguis quod est verisimilis sequi debet, lib. 2. c. 18. n. 12.
 Amicitia vera similis est strictissimæ cognitioni, lib. 1. 6. 41.
 Amicitia an licet deducatur in pactum mutui causa, lib. 1. 20. 39.
 Amicus in judicio sine mandato admittitur, quando est strictissimum amicitiae vinculum, lib. 1. 6. 41.
 Amor patris, & filiorum maximus, lib. 1. 2. 93. cum seqq.
 Similiter mariti, & uxoris, ibid. n. 97.
 Eximum amoris paterni exemplum, ibidem.

INDEX.

Ancillæ honestè viventes pro debito civile careri subjici non possunt, lib. 2. c. 1. n. 14.
 Ancilla prægnans non pluris estimatur, quam si vacuo ventre sit, lib. 1. 15. 13.
 Animæ sua nullus est dominus, lib. 2. c. 8. n. 121.
 De annorum differentia, & quot diebus constet unusquisque, lib. 1. 12. 8.
 Annus olim apud Hispanos à quo incipiebat, ibid. num. 10.
 Anni Christi numerantur ab anno trigesimo octavo æra Cæsaris, ibid. n. 12.
 De anni computatione ad fructuum divisionem, ibid. n. 15.
 Antecedens qui vult, vult & consequens, quod necessariò sequitur ex eo, lib. 1. 7. 87.
 Appellans per errorem à laudo in tempore non amittit jus petendi reductionem ad arbitrium boni viri etiam extra tempus, lib. 2. 12. 6.
 Appellare quando licet ab arbitrio eorum superiori debet adiri, n. 17. licet, si sententiam paratam exequitione ex statuto habeat, vel si ita convenierit in compromiso, n. 18.
 Appellari non posse à sententia Judicis, qui de reductione ad arbitrium boni viri cognoscit? n. 31. cum seqq.
 Appellare semper permisum est, nisi jure vetitum repertur, n. 24. In dubio est appellatione deferendum, ibid. Quibus causis denegerit, remissive, num. 25.
 Appellari num queat à Judge, qui pro suo arbitrio iustus est judicare, n. 27. cum seqq.
 Appellationis Judge juxta quas leges tenetur judicare, n. 30.
 Appellatio uni ex litigantibus prohibita; & adversario censetur denegata, n. 36.
 Arbitrarius vicem gerit, lib. 1. c. 2. n. 30.
 Arbitrii quamvis exprimitur, non consentire sententia ejus, qui in minori quantitate condemnatur, habet locum decisio l. diem profere, §. si prius, ff. de recept. arb. ibid. n. 41.
 Si arbitrii sint clericus, & laicus pro reductione ad boni viri arbitrium, superior clerici audeundus erit, lib. 1. 18. 32.
 Arbitrator potest juxta propriam conscientiam judicare, lib. 1. 1. 24.
 Est quasi negotiorum gestor, ibid. n. 38.
 In arbitratoribus non procedit textus in d. §. si plures, lib. 1. 2. 37.
 Arbitria ad instar judiciorum inventis, ibid. n. 30.
 Arbitrorum differentia, lib. 1. 12. 1.
 Arbitrii juris habent jurisdictionem à lege, ac ab illis ad Principem appellatur, eorum sententia actionem parit judicari, bid. 2.
 Ab arbitris compromissarii appellatur, nisi de jure Canonicæ, & quam vim eorum sententia obtinet, num. 3.
 Contra arbitratorum laudum reductio ad arbitrium boni viri postulatur, sed appellare non licet, n. 4. Remedium illud renunciatione tollitur, nisi dolus aut enormis læsio intervenerit, n. 5. Intrat quod tempus possit proponi, n. 6.
 Ab arbitris quando appellatio interponi possit, n. 12. cum seqq.
 Arbitrorum laudum de jure Hispano paratam exequitionem habet, n. 15. Sed ex eo damnatus infamis non efficitur, n. 16.
 Arbitratoribus discordantibus, si tertius eligatur, non appellatur, sed petitur, reditio, ibid. n. 34.
 Archiepiscopus de causis eorum, qui suffraganeis Episcopis subditæ sunt, nisi media appellatio ne non valet cognoscere, ibid. 13.
 Requiritur consensus Episcopi, quamvis ad eum provisio non spectet, ibid. n. 38.
 Beneficii renuntiatio, nisi in manibus Praelati, non tenet, ibid. n. 39.

Mm 3 Quid
Faria addit. ad Cor. Tom. I.

jure, lib. 2. 4. 73.
 Argumentum de feudo ad emphyteusim, & è contra non valet, lib. 2. 17. 51. & cap. 18. n. 6. ejusdem libri.

Argumentum à contrario sensu non procedit, cum resultat absonus intellectus in legis correctionem, lib. 1. 7. 52.

Argumentum de matrimonio carnali ad spirituale non valet, si diversa ratio reperiatur, lib. 1. 19. 80.

Arma auferre existenti intra Ecclesiam Judex laicus an possit? lib. 2. c. 20. n. 211. & 222.

Armorum usus regulariter est veritus, num. 223.

224.

Arrhæ in locum donationum propter nuptias succederunt, lib. 1. c. 8. n. 51.

Arthæ de jure Regio ultra decimam bonorum mariti partem non debentur, lib. 2. 6. 38. Limatur, ibid.

Cui incumbet probare arharum excessum, vel sufficientiam bonorum, n. 39. cum seqq.

Artifices, ut architecti, vel fabri suscipientes, dum ad fidicandam pro certa quantitate, non habent remedium l. 2. C. resc. vendit. lib. 2. cap. 3. num. 4.

Assassinus non gaudet Ecclesiastica immunitate, de quibus fuse agitur, lib. 20. 28. cum seqq.

Assassini qui fuerint, n. 104.

Assassini quibus pœnis afficiantur, n. 113.

Assassini an sit qui infidelem accidit? n. 114.

Assassini Clerici num sint actualiter degradandi? num. 115.

In assecrationis contractu locus est remedio l. 2. C. de resc. vend. lib. 2. c. 3. num. 3.

De Asylis Gentilium, remissive, lib. 2. c. 20. n. 20.

Asylum quis primus constituerit? n. 21.

De Asyllo à Romulo constituto, n. 22.

Asylum apud Romanos, & servis commune erat, num. 24.

Asyla feris esse fertur, ibid.

Auro, vel argento legato quid continetur, lib. 1. cap. 13. num. 46.

B

Annus à quibus personis occidi non possit lib. 2. 20. 110.

Per Baptismā pœna delicti quoad forum externum non remittitur, lib. 2. 10. 24.

Baptismā etiam peccatorum actualium culpam, & penam tollit, n. 25.

Beneficiarius si solvendo non sit, ex fructibus beneficii creditoribus satifit, ei congrua satisfactio nō reservata, lib. 2. 1. 66.

Beneficiarius si stare locationi antecessori de bonis ad beneficium spectantibus cogatur: lib. 2. 15. 100. cum seqq. Et utrum beneficiarius, qui locavit, vel ejus hæres ad interesse conductori teneatur? n. 105. Quid de pensionibus anticipatè solvit, num. 102.

Beneficiarius non tenetur stare locationi antecessoris, eti nomine Ecclesie contraxisset, n. 115.

In beneficiorum permutatione non est locus, l. 2. C. de resc. vendit, lib. 1. c. 5. n. 11. & 60.

Beneficiorum permutatio propria autoritate facta est simoniacæ, ibid. n. 16.

De ea licet tractatus haberi potest ante assensum praesitum à Prælato, ibid. n. 36.

Requiritur consensus Episcopi, quamvis ad eum provisio non spectet, ibid. n. 38.

Beneficii renuntiatio, nisi in manibus Prælati, non tenet, ibid. n. 39.

Quid